

Recuperació de Llatí (4t d'ESO)

Instruccions diverses i què cal saber

Introducció:

Tens aquí, a les pàgines que hi ha tot seguit, el col·loqui setè del nostre mètode de treball, que correspon en lèxic i estructures sintàctiques a l'última unitat que vam estudiar. Treballar aquest col·loqui et permetrà recuperar l'assignatura. La teva tasca durant les vacances serà traduir-lo sencer per preparar l'examen, tenint en compte totes les qüestions que t'exposo a continuació:

Què cal saber:

1) Tot el vocabulari del col·loqui. Et pot ajudar el diccionari de classe que també t'adjunto. Tot i així, si no trobes alguna paraula o si tens algun dubte, hi ha diccionaris de llatí a qualsevol biblioteca pública.

2) Morfologia:

- a) Has de conèixer bé tots els casos de la primera i segona declinació i com es tradueixen, així com també les seves funcions sintàctiques.
- b) Has de conèixer bé les quatre conjugacions del present d'indicatiu de la veu activa i la veu passiva i com es tradueixen. També hem treballat l'imperatiu present, però no el subjuntiu.
- c) Has de conèixer les preposicions i el seu ús.
- d) Has de conèixer els pronoms més importants: personals, demostratius, de relatiu, reflexius, i *is, ea, id*.
- e) A més, els adverbis i conjuncions més freqüents.
- f) Partícules interrogatives, com el *-ne* per introduir preguntes.

Seria convenient, però no obligatori, que facis també l'anàlisi sintàctica del text que hi ha a continuació tal com ho vam treballar a classe. El dia de l'examen et donaré un fragment del text que has traduït prèviament i que al seu torn hauràs de plasmar en el foli per demostrar que has treballat el document, i a més, hauràs de respondre algunes preguntes de caràcter morfosintàctic, com per exemple, en quin cas està determinada paraula, quin és el subjecte o el complement directe d'una oració, tal com hem treballat durant el curs. Ara bé, el que tindrà més valor a l'examen serà la traducció pròpiament dita que faràs del fragment.

Com que t'estic donant un text previ que ja hauràs treballat, no es pot fer servir cap material de recolzament, com fitxes de gramàtica.

Amb aquestes dues activitats, la traducció d'un fragment del text que et dono i les preguntes de caràcter morfosintàctic, pots treure un deu. Si a més, vols preparar un tema de cultura, t'ho puc tenir en compte com una ajuda per aprovar, amb un valor màxim d'un punt. Entre els temes de cultura pots triar:

- Obres d'enginyeria romana: Carreteres, aqüeductes i ponts romans. Una breu descripció i funcions.
- Edificis de lleure: circ, teatre, amfiteatre i les termes. Una breu descripció i funcions.
- Virgili: Dades biogràfiques i les tres obres principals. Una breu descripció.
- L'Eneida*: Personatges i trama de la història. Breu resum de l'obra.

A la pàgina <http://www.xtec.cat/~sgiralt/labyrinthus/roma/roma.htm> pots trobar-ne tota la informació pertinent.

COLLOQUIA PERSONARVM

COLLOQVIVM SEPTIMVM

Persōnae: Dōrippa, Lȳdia, Mēdus

Dōrippa, quae amīca Lȳdiae est, amīcam suam interrogat: “Quis est amīcus tuus?”

Lȳdia respondet: “Amīcus meus est Mēdus.”

Dōrippa: “Estne vir Rōmānus?”

Lȳdia: “Nōn Rōmānus, sed Graecus est amīcus meus.”

Dōrippa: “Habitatne Rōmae?”

Lȳdia: “Mēdus nōn Rōmae, sed prope Tūsculum habitat.”

Dōrippa: “Quid est Tūsculum?”

Lȳdia: “Tūsculum est oppidum in viā Latīnā nōn procul ā Rōmā.
Mēdus in villā prope Tūsculum habitat.”

Dōrippa: “Villamne habet amīcus tuus?”

Lȳdia: “Nōn Mēdus, sed dominus eius habet villam.”

Dōrippa: “Āh! Servus est amīcus tuus! Meus amīcus, Lepidus,
nōn est servus. Pater eius villam habet et magnam pecūniam.”

Lȳdia: “Mēdus bonus servus est et bonus amīcus, quī mē sōlam amat.”

Dōrippa: “Cūr amīcus tuus Rōmam ad tē nōn venit?”

Lȳdia nōn respondet.

Dōrippa: “Quia in villā multae sunt ancillae fōrmōsae...”

Lȳdia: “Quid?”

Dōrippa: “Amīcus tuus nōn sōlum tē, sed etiam ancillam amat!”

Lȳdia: “Tacē, Dōrippa!”

Pulsātur ōstium.

Lȳdia: “Intrā!”

Mēdus ōstium aperit et intrat.

Mēdus: “Salvē, mea Lȳdia! Ecce amīcus tuus,
quī sōlus Rōmam ad tē venit.”

Lȳdia: “Ō amīce, salvē!”

Mēdus laetus ad Lȳdiam adit et eī multa ōscula
dat. Lȳdia verbīs et ōsculīs Mēdī dēlectātur.

Lȳdia: “Ecce Dōrippa. Salūtā eam!”

Mēdus sē vertit ad Dōrippam eamque salūtāt: “Salvē, Dōrippa!”

Dōrippa Mēdum salūtāt: “Salvē, serve!”

Mēdus Lȳdiam interrogat: “Estne Dōrippa ancilla tua?”

Lȳdia: “Dōrippa nōn est ancilla, neque amīcus eius servus est.”

Mēdus: “Neque tuus amīcus servus est, Lȳdia.”

Lȳdia: “Quid? Ubi est dominus tuus?”

Mēdus: “Iūlius in villā est apud servōs suōs — neque is iam
meus dominus est!”

Lȳdia laeta sē vertit ad Dōrippam: “Audī, Dōrippa: amīcus
meus iam servus nōn est.”

Dōrippa: “Neque ancilla est amīca tua!”

Dōrippa irāta per ōstium exit. In viā ante ōstium
videt Lepidum, amīcum suum. Lepidus autem
Dōrippam nōn salūtāt neque ab eā salūtātur,
nam is cum ancillā fōrmōsā in viā ambulat!
Lepidus ancillae ōsculum dat!

Dōrippa discēdit. In oculīs eius lacrimae sunt.

